

Papa Francesc: "Cal restituir l'honor a la fidelitat matrimonial"

"La fidelitat dels esposos a la seva promesa d'amor mutu, un dels fonaments des dels quals es construeix la família", paraules del Papa Francesc en la darrera audiència.

23/10/2015

La família 31.- La fidelitat de l'amor

Estimats germans i germanes, bon dia!

En l'audiència passada vam reflexionar sobre les importants promeses que els pares fan als nens, des que ells són pensats en l'amor i concebuts al ventre.

Podem afegir que, ben mirat, tota la realitat familiar està fundada sobre la promesa, -pensem-ho bé: la identitat familiar està fundada sobre la promesa-: es pot dir que la família viu de la promesa d'amor i fidelitat que l'home i la dona es fan l'un a l'altre. Aquesta promesa implica el compromís d'acollir i educar els fills; però també es porta a terme en la cura dels pares grans, a protegir i cuidar els membres més febles de la família, en l'ajuda recíproca per desenvolupar les pròpies qualitats i acceptar els propis límits. I la promesa conjugal s'estén a compartir les alegries i els sofriments de tots els

pares, les mares, els nens, amb generosa obertura a la convivència humana i el bé comú. Una família que es tanca en si mateixa és com una contradicció, una mortificació de la promesa que la va fer néixer i la fa viure. No oblideu mai: la identitat de la família sempre és una promesa que s'estén i s'estén a tota la família i a tota la humanitat.

En els nostres dies, l'honor de la fidelitat a la promesa de la vida familiar apareix molt afeblit. D'una banda, perquè un mal entès dret de cercar la pròpia satisfacció, per damunt de tot i en qualsevol relació, és exaltat com principi no negociable de la llibertat. De l'altra, perquè es confien exclusivament a la limitació de la llei els vincles de la vida de relació i de l'esforç pel bé comú. Però, en realitat, ningú vol ser estimat només pels seus propis béns o per obligació. L'amor, així com l'amistat, deuen la força i la bellesa a

aquest fet: que generen un vincle sense eliminar la llibertat. L'amor és lliure, la promesa de la família és lliure, i aquesta és la bellesa. Sense llibertat no hi ha amistat, sense llibertat no hi ha amor, sense llibertat no hi ha matrimoni. Per tant, llibertat i fidelitat no s'oposen, més aviat se sostenen mútuament, tant en les relacions interpersonals, com en les socials. Efectivament, pensem en els danys que produeixen, en la civilització de la comunicació global, la inflació de promeses incomplertes, en diversos camps, ¡i la indulgència per la infidelitat a la paraula donada i als compromisos assumits!

Sí, estimats germans i germanes, la fidelitat és una promesa de compromís que s'autocompleix, creixent en la lliure obediència a la paraula donada. La fidelitat és una confiança que realment es «vol» compartir, i una esperança que es

«vol» conrear junts. I parlant de fidelitat em ve al cap el que els nostres ancians, els nostres avis expliquen: «Ah, quins temps aquells, quan es feia un acord i una encaixada de mans era suficient», perquè hi havia fidelitat a les promeses. I aquest, que és un fet social, també està en l'origen de la família, al encaixada de mans d'un home i una dona per anar endavant junts tota la vida.

La fidelitat a les promeses és una veritable obra d'art d'humanitat! Si ens fixem en la seva audaç bellesa, ens espantem, però si menyspreem la seva valenta tenacitat, estem perduts. Cap relació d'amor -cap amistat, cap forma de voler, cap felicitat del bé comú- arriba a l'alçada del nostre desig i de la nostra esperança, si no arriba a habitar aquest miracle de l'ànima. I dic «miracle», perquè la força i la persuasió de la fidelitat, malgrat tot,

no acaben de encantar-nos i sorprendre'ns.

L'honor a la paraula donada, la fidelitat a la promesa, no es poden comprar ni vendre. No es poden imposar amb la força, però tampoc custodiar sense sacrifici. Cap altra escola pot ensenyar la veritat de l'amor, si la família no ho fa. Cap llei pot imposar la bellesa i l'herència d'aquest tresor de la dignitat humana, si el vincle personal entre amor i generació no l'escriu la veritat de l'amor en la nostra carn.

Germans i germanes, cal restituir l'honor social a la fidelitat de l'amor: restituir l'honor social a la fidelitat de l'amor. Cal treure de la clandestinitat el miracle quotidià de milions d'homes i dones que regeneren el seu fonament familiar, del qual tota societat viu, sense ser capaç de garantir-ho de cap altra manera. No és casualitat que aquest

principi de la fidelitat a la promesa de l'amor i de la generació estigui escrit en la creació de Déu com una benedicció perenne, a la qual és confiat el món.

Si sant Pau pot afirmar que en el vincle familiar està misteriosament revelada una veritat decisiva també per l'enllaç del Senyor i l'Església, vol dir que l'Església mateixa troba aquí una benedicció que ha de cuidar i de la qual sempre aprendre, abans fins i tot d'ensenyar-la i disciplinar-la. La nostra fidelitat a la promesa està realment sempre confiada a la gràcia i a la misericòrdia de Déu. L'amor per la família humana, en les bones i en les dolentes, és un punt d'honor per a l'Església! Que Déu ens concedeixi estar a l'alçada d'aquesta promesa. I preguem també pels pares del Sínode: que el Senyor beneeixi el seu treball, realitzat amb fidelitat creativa, en la confiança que Ell abans que ningú, el Senyor -Ell el

primer-, és fidel a les seves promeses.
Gràcies.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/el-papa-francesc-
cal-restituir-lhonor-a-la-fidelitat-
matrimonial/](https://opusdei.org/ca/article/el-papa-francesc-cal-restituir-lhonor-a-la-fidelitat-matrimonial/) (22/02/2026)